

कृमिः

कृमिः

कृमिः

कृपालुः, चि, (कृपां जाति आदत्ते । कृ + लुः ।
यदा कृपाविद्यते ऽस्यास्मिन् वा । कृपा + क्पालुच् ।)
दयालुः । इत्यमरः । ३ । १ । १५ ॥
(यथा भागवते । ४ । १२ । ५१ ।

कृपाणोर्देनायस्य देवास्तस्यानुयुज्यते” ॥)

कृपी, स्त्री, (कृप + डीष्) क्रोधाचार्यपत्नी । इति
मेदिनी ॥ (यथा, महाभारते । १ । १३१ । २२ ।
“शारदतीं ततो भार्यां कृपीं क्रोणोऽन्विवन्दत” ॥
अस्या जन्मविवरणं यथा,—

पुरा किञ्च महर्षेर्गौतमस्य पुत्रः शरद्वान् नाम
ऋषिः धनुर्वेदपरत्वात् विपुलेन तपसा च इन्द्रं
सन्तापयामास । इन्द्रस्तु अस्य तपोविघ्नं चिकीर्षु-
र्जानपदीं नाम स्वर्वेशां प्राप्तिशोत् । अथ रूप-
यौवनाद्यां तामवलोकयत्तत्स सहसा रेतश्च-
क्षान्द तत् शरद्वान्मे स्थापितं सत् द्विधाऽभवत् ।
ततस्तस्मात् मिथुनं समजायत । तदैव राजा
शान्तनुर्नगयामागतः अपत्यमिथुनं समवलोक्य
राजधानीमानीय संस्कारादिभिः संवर्द्धयामास ।
कृपया संवर्द्धनाच्च कृपः कृपीति तयोर्नाम चक्रे ।
स्यं कृपाचार्यस्य भगिनी । एवैव अन्यत्याघो
जननीत्यवगन्त्या ॥)

कृपीटं, स्त्री, (कृप + “कृतृकृपिभ्यः कीटन्” ।
उणां । १८४ । इति कीटन् । बाहुलकात्
कृपाभावः ।) उदरम् । जलम् । इति मेदिनी ॥
विपिनम् । इन्धनम् । इति शब्दरत्नावली ।

कृपीटपाणः, पुं, (कृपीटं जलं पाणयतीति । पालि +
अण् ।) केनिपातः । समुद्रः । इति मेदिनी । पवनः ।
इति शब्दरत्नावली ।

कृपीटयोगिः, पुं, (कृपीटस्य जलस्य योगिः कारणं ।
“वायोरग्निरग्रेषाम्” इति अनेस्तथात्मम् । यदा
कृपीटं काष्ठं योगिबलतत्स्थानं यस्य ।) अग्निः ।
इत्यमरः । १ । १ । ५६ ॥

कृपीपतिः, पुं, (कृप्याः कृपमग्न्याः पतिर्भर्ता ।)
क्रोधाचार्यः । इति शब्दमाला ॥

कृपीपुलः, पुं, (कृप्याः पुलः ।) अन्यत्यामा । इति
भूरिप्रयोगः ॥

कृपीसुतः, पुं, (कृप्याः सुतः ।) अन्यत्यामा । इति
चिकारशेषः ॥

कृमिः, पुं, (कामतीति । क्रमु पादविक्षेपे + “क्रमित-
मिश्रितस्तन्मावत इच्च” । उणां । ४ । १२१ । इति
इन् “अमेः सम्प्रसारणश्च” इति ऋणुत्तेः सम्प्र-
सारणश्च ।) कीटः । पोका इति भाषा । तत्प-
र्यायः । नीलाङ्गः २ । इत्यमरः । २ । ५ । १३ ।
निजाङ्गः ३ क्रमिः ४ । इति तट्टीका । पुण्ड्रः ५ ।
इति जटाधरः । लाक्षा । कृमिलः । खरः । इति
विश्वमेदिन्यौ । उदरजातकीटरोगः । तस्यौ-
बधं यथा,—

“वदरीकारवीमूकं गुडाज्येन समन्वितम् ।

धमिना साधितं जग्ध्वा कृमीन्सर्वान् हरेत्स्वित्” ॥

इति गारुडे १६४ अध्यायः ॥

(“कृमयो द्विविधाः प्रोक्ता बाह्याभ्यन्तरसम्भवाः ।
बाह्या यूकाः प्रविद्धाः स्युः किञ्चुलूकास्तथाभ्यन्तराः ॥

सप्तधा हि मवेदाह्याः बद्धाश्चान्तः समुद्भवाः ।
तेषां वक्ष्यामि संभूतिं बाह्यानाभ्यन्तरे ऽहम् ॥
रूक्षादतिबलात् स्नेदात् चिन्तया शोचनादपि ।
कफधातुसमुद्भूतास्तीक्ष्णा यूका भवन्ति हि ॥
यूकाः कृष्णाः पराः श्वेतास्त्वृतीयाश्चर्मणि स्थिताः ।
सूक्ष्मातिविकटा रूक्षाश्चर्माभाश्चर्मयूकाः ।
चतुर्थी विन्दुकी नाम वर्तुणा मूत्रसम्भवा ॥
मत्स्यवाद्याश्च पञ्चम्यो बाह्योपद्रवकारिणः ।
यूका मत्स्यकसंस्थाने श्वेता वस्त्रनिवासिनी ॥
चर्मयूका नेत्रचर्मैः सूक्ष्मैः रोमणि यष्टिका ।
उष्णद्रव्यनिषेवाच्च अनीर्यैः मधुरद्रवात् ॥

रूक्षान्नगोधूमयवान्नपिष्ट-

गुणैः वा क्षीरविपर्ययेण ।

दिवाशयाने च सपिच्छलेन

चर्मणि पापोदकसंघनेन ॥

सञ्जायते तेन मलाशयेषु

कृमिजलं कोष्ठविकारकारि ॥

बद्धिधास्ते समुद्दिष्टास्तेषां वक्ष्यामि लक्षणम् ।
कफकोष्ठं मलाधारं कोष्ठे सर्पन्ति सर्पवत् ॥
पृथुमण्डा भवन्त्येके केचित् किञ्चुकसन्निभाः ।
धान्याङ्गुरनिभाः केचित् केचित् सूक्ष्मास्तथाश्वः ॥
सूचीमुखः परिज्ञेयाश्चान्ताणि शाययन्ति ते ।
वक्ष्यामि लक्षणं तेषां चिकित्साश्च षड्युष्य मे ॥
ज्वरोद्भोगशूलं वा वमिहत् स्नेदणं भ्रमः ।
अरुचिर्बन्धवैवर्ध्यामतीसारं सफेनिलम् ॥
गर्जनं जठरे चैव मन्दाभित्वञ्च जायते ।
पिपासा पीतता नेत्रे किञ्चुकैः पीडितस्य च ॥

इति गण्डूपदलक्षणम् ॥ * ॥

सूचीवन्तुद्यतेऽन्ताणि रक्तक्षेवातिसार्यते ।
यत्कदा भक्षयन्त्यन्ते रक्तां वा वमते भ्रष्टम् ॥
क्षोदो मुखेऽरुचिर्जाड्यं मन्दाभित्वञ्च वेपथुः ।
क्षुत्तृष्णा च ज्वरो ज्ञेयाः सूचीमुखकृमीरुजाम् ॥

इति सूचीमुखलक्षणम् ॥ * ॥

ये च धान्याङ्गुरास्तेषां वक्ष्याम्यथ च लक्षणम् ।
मलाशयस्थाः कृमयो मलं जलन्ति ते भ्रष्टम् ॥
तैस्तु संपीड्यते देहे विजृम्भेदं परुषता ।
कृशत्वश्चापि हृत्क्षोदं कृमयो जनयन्ति ते ॥
हारीतः संशयापन्नः पादौ संस्पृष्टा एहति ।
कथं देहे मनुष्यस्य मलमूत्रवसाशये ॥
सम्भवन्ति कथञ्चादौ वर्जयन्ति कथं पुनः ।
कथं वा शीर्षेऽन्नरसे नानाहारावभक्ष्ये ॥
जायन्ते केन कृमयः सूक्ष्माधोगामिनोऽप्यथ ।
नानाऽऽमपक्वमद्यां दहते वा ऊताशनः ॥
कथन्ते कृमयश्चान्ते न दहन्तेऽन्तराग्निना ।
एवं एष्टो महाचार्यः प्रोवाच मुनिपुङ्गवः ॥

आज्ये उवाच ।

षड्युपुलं महाबाहो ! कृमिसम्भवकारणम् ।
विशुद्धान्नरसैः पुनः । रक्तक्षेवास्य कुप्यति ॥
कफेनैकादिनं याति युक्तेणाकारणं जनेत् ।
पञ्चभूतात्मके वायौ ते तु जाताः सचेतनाः ॥
कोष्ठाग्निना न दहन्ते न जीर्यन्ते रसाग्निनि ।
विषे जातो यथा कीटो न विषेज्य मृतिं जनेत् ॥

तथा ऊताशनोद्भूतं न ऊताशनं जीर्यति ।
भेषजं संप्रवक्ष्यामि येन तेऽपि तरन्ति वै ॥
पतन्ति वा श्मं यान्ति भेषजानि षड्युष्य मे ।

वचाऽजमोदा कृमिजित्यलाश

वीजं शटी रामठकं त्रिदण्ड ।

उष्णोदके तत्परिपिष्येपथं

पतन्ति शीघ्रं शतधातुकीटाः ॥

शटी यवानी पिचुमर्दपत्रान्

विडङ्गकृष्णातिविषा रसोनम् ।

सन्मिष्य मूत्रेण त्रिदण्डयुक्तम्

विनाशनं सर्वकृमीरुजानाम् ॥

मरिचं पिप्पलीमूलं विडङ्गशियुयवानिकात्रिदण्डः ।

गोमूत्रेण तु पेथ्यं पानं शीघ्रं कृमीन् हन्ति ॥

सुस्ता विशाखा त्रिफला सुपर्णा

शियुः सुवाङ्गं सन्निजेन कल्काः ।

पानं सङ्ख्या कृमिशत्रुचूर्णं

विनाशनं सर्वकृमीरुजाश्च ॥

“मातुलुङ्गस्य मूत्राणि रसोनं कृमिजित्त्रिदण्डः ।

अजमोदा निम्बपत्रं गोमूत्रेण तु पेथयेत् ॥

पानमेतत् प्रशंसन्ति कृमिदोषनिवारणम् ।

ज्वरप्रोक्तानि पथ्यानि कृमिदोषे प्रदापयेत् ॥

इति कृमिचिकित्सा” ॥ * ॥

इति महर्ष्याज्येयभाषिते हारीतोत्तरे कृमिचि-
कित्सा नाम षड्भोऽध्यायः ॥ * ॥

अस्य निदानपूर्वकससम्प्राप्तचिकित्सितं-यथा ।

“अनीर्याध्यशनासाम्यैर्विषं हन्तिनाशनैः ।

अथायामदिवास्त्रप्रगूर्वतिस्त्रिगुणश्रीतलैः ।

माषपिष्टान्नविदलविसृजालूकश्रेरुकैः ॥

पर्यशाकसुवासुक्ष्मदधिक्षीरगुडेक्षुभिः ।

पलानानूपपिशितपिण्याकपृथुकादिभिः ॥

खादस्त्रयपानैश्च स्रेष्ठा पित्तञ्च कुप्यति ।

कृमीन् बद्धविधाकारान् करोति विविधाश्रयान् ॥

धामपक्ताशयस्तेषां प्रसवः प्रायशः स्मृतः ।

विश्रुतेः कृमिजातीनां त्रिविधः सम्भवः स्मृतः ॥

पुरीषकफरक्तानि तेषां वक्ष्यामि लक्षणम् ।

अथवा वियवाः किष्पाधिष्या गण्डूपदास्तथा ।

चूरवो हिमुखाश्चैव सप्तैवैते पुरीषजाः ॥

श्वेताः सूक्ष्मास्तुदन्येते गुदं प्रतिसरन्ति च ।

तेषामेवापरे पुच्छैः पृथक्च भवन्ति हि ॥

श्रुताभिमान्यपाण्डुत्वविश्रम्भलसंक्षयाः ।

प्रसेकावचिह्नद्वेगविड्भेदास्तु पुरीषजैः ॥

रक्ता गण्डूपदा दीर्घा गुदकण्डूनिपातिनः ।

श्रुताटोपशङ्कद्वेदपक्तिनाशकराश्च ते ॥

दर्शय्या महापुण्याः प्रलुनाश्चिपितास्तथा ।

पिपीलिका दास्याश्च कफकोपसमुद्भवाः ॥

रोमशा रोममूर्द्धानः सपुष्काः श्यावमण्डलाः ।

मूत्रधान्याङ्गुराकाराः शुक्लास्ते तनवस्तथा ॥

मज्जादा नेत्रलोत्तरस्तानुश्रोत्रोचुञ्जस्तथा ।

शिरोद्भोगवमयुप्रतिश्रयाकराश्च ते ॥

केशरोमनसादाश्च दन्तादाः किञ्चिशास्तथा ।

कुष्ठजाश्च परोक्ष्याः ज्ञेयाः शोणितसम्भवाः ॥

ते सरक्ताश्च लघ्याश्च क्षिग्धाश्च पृथक्स्तथा ।